

ODKAZY OD NÁS PRE VÁS
(ALEBO OD VÁS PRE NÁS)

KMEŤOVČEK

Poprázdňinové číslo

Šk. rok: 2009-2010

1. číslo

PRE LETNÉ PRÁZDNINY

Takúto MMS poslal jeden žiak letným prázdninám.

ANONYM

Mám pre vás všetkých radostnú správu: Už len osem mesiacov a sú tu znova!!!

Čo ???

No predsa letné prázdniny.

JA

PRE KATKU

Katka, už len 54 dní!!! A sú tu Vianoce!!! Však sa veľmi tešíš??? Aj my. Aj Majka, Dominika, Nikolka, Janka, Jurko, Filipko, Ad'ko, Damiánko, Dianka, Lucinka, Janičko, Karolko, Robko, Adamko, Lukáško, Evička, Andrejko, Lucko, Ferdinand, Jakubko, Danka, Matiaško, Danko, Tomáško, Dávidko, Mat'ko, Marek, Gabika, Gabrielko, Beatka, Vilko, Stanko, Šteško, Jožinko, Ondrejko, Vojtík, Alžbetka, Lenočka, Brigitka, Andrejka, Eudmilka... a všetci nemenovaní.

REDAKČNÁ RADA:

NIKOLKA GÁFRIKOVÁ – 6. roc.

JANKA BOLDIŠOVÁ, FILIP GONTKO – 7. roc.

JANKA SITÁROVÁ, MAJKA KOVÁCOVÁ,

LUCKO GONTKO – 8. roc.

DOMINIKA ŠALIGOVÁ – 9. roc.

MGR. LENKA ŠVARALOVÁ

MGR. ADRIANA BUDINSKÁ

ZŠ A. Kmeťa

V čísle nájdete:

ÚVODNÍK

ROZPRÁVOČKU SO SÚŤAŽOU

ROZHOVOR S OSOBNOSŤOU

ANKETU

NEWS

...

A MALÉ PREKVAPENIE

NA ÚVOD...

Teplé a slnečné dni leta sú už dávno za nami. Na letné prázdniny sme už dávno zabudli, jesenné budú krátke, Vianoce ešte nevonajú a polročné vysvedcenie je ešte tak daleko, že o nom nehodno ani rozmýšľať. Studené a pochmúrne počasie nikomu z vás veľa chuti do učenía nepridáva. Môžete sa spýtať: Tak, čo teda máme teraz na začiatku školského roka robiť?

Učte sa pravidelne každý deň, plňte si svoje povinnosti, píšete si domáce úlohy

(hlavne z matematiky), robte projekty, kreslite, spievajte, športujte, s nádejou, že tým urobíte radosť rodičom, potešíte Pána Ježiša a seba nachystáte cestu k dobrému vysvedčeniu. Čaká vás dlhá a ťažká cesta, veľa učenía, veľa práce, množstvo domácich úloh, povinnosť slušne sa správať, ale aj veľa radosť, kamarátstiev, nových vedomostí, zábavy a na konci školského roka sladká odmena:

ďalšie letné prázdniny.

Jana

Tab:

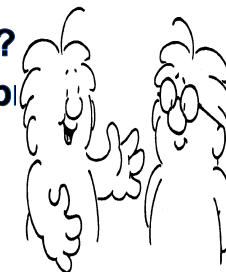

OPÝTALI SME SA NÁHODNE OKOLODÚCICH PRVÁKOV Z NAŠEJ ŠKOLY:

1. Co sa ti najviac páci v škole??

2. Ktorý predmet si si oblúbil a prečo??

A tu sú ich odpovede:

Janko Anderko

1. Kreslenie ?.
2. Hudobná, lebo tam tancujeme, spievame a kreslíme .

Marek Gulaša

1. Chodenie na dvor ?.
2. Matematika, lebo ma baví počítanie.

Bibianka Klikačová

1. Učenie.
2. Matematika, lebo sa tam učíme čísla.

Emmka Mudráková

1. Matematika.
2. Písanie, lebo sa tam píše.

Lucka Boldišová

1. Že máme úlohy.
2. Matematika, lebo sa tam počíta.

Filip Vajda

1. Učenie.
2. Matematika, lebo je ľahká.

Klárka Majsniarová

1. Výtvarná
2. Výtvarná, lebo tam kreslíme .

Maroško Stolár

1. Učenie.
2. Škola, lebo sa tam veľa učí.

Števkó Kakara

1. Autá.
2. Písanie, lebo sa tam píše.

Martin Mihálik

1. Čítanie.
2. Všetko, hlavne telesná výchova, lebo tam cvičíme a hráme tam hry.

Za odpovede ďakujeme.

—JS—NG—

NAPÍSAĽI NÁM.

ŽE KTO?

NAŠE BÝVALÉ DEVIATAČKY.

A NIE HOCIČO.

ZAMYSLELI SA.

NA VÁŽNU TÉMU.

PREČÍTAJTE SI ICH ÚVAHY.

NA VÁŽNU TÉMU

Čo pre nás ľudí znamená chlieb? Na túto otázku by asi odpovedal každý inak. Znamená pre nás samozrejmosť? Pre ľudí, ktorí nikdy neboli hladní, áno. Ale ako by odpovedalo africké dieťa žijúce v Keni? Možno by ani nevedelo, čo ten chlieb je.

Sýty neverí hladnému. Táto pravdivá veta vyjadruje vzťah medzi bohatými a chudobnými. Prečo nepomáhame chudobným? Lebo nevieme, aké to je, byť chudobný. Stále sa hovorí o kríze. Či už finančnej alebo hospodárskej. Ale stále nechápeme chudobných.

Keby sme si vyskúšali život za takých podmienok, v akých žijú chudobní, možno by sme ich troška pochopili. Prečo troška? Lebo my by sme mali záruku, že sa z tohto chudobného sveta môžeme vrátiť späť. Ale oni by túto záruku nemali. Sú odkázaní na pomoc druhých, ktorá často neprichádza. Svet je taký nespravodlivý. Prečo niektorí nemajú ani ten chlieb a niektorí ho majú tak veľa, že sa pre nich stáva nepotrebným? Veď keby sa bohatí rozdelili s chudobnými, zachránili by mnoho životov a budúcností. Lenže niektorí ľudia sú veľmi sebeckí. Nie všetci, lebo našťastie na svete existuje mnoho organizácií, ktoré sa snažia vyrovnať tento pomer.

Všetci by sme si mali uvedomiť, že záleží len na nás, aby sa aj pre chudobných stal chlieb každodenným darom.

NEWS—NEWS—NEWS

CHLIEB NÁŠ KAŽDODENNÝ...

Niektó má a niektó nie. Čo? No predsa chlieb.

Jedni žijú z ruky do úst a druhým padá zo stola. A tí tretí? Tí nemajú nič!

Je to smutné a zarážajúce a priam desivé, že niekto nemá ani kúsok, ani omrvinku chleba. A keď sa matka bojí zajtrajšieho dňa, že čo dá svojim deťom do úst, keď nič nemá. Niektorí majú trochu a aj s tým málo, čo majú, sa podelia.

Ktosi múdry raz povedal, že peniaze nie sú všetko. No iní ich povýšili aj nad ľudský život.

Ten, ktorý má hojne, nazvyš a aj na niekoľko životov dopredu, nedá nič. A pritom stačí iba smietka, omrvinka z ich stola a niekomu to zmení a obráti život naopak. No tak, je to spravodlivosť?

Jedným z mnohých mojich prianí je, aby sa žiadny človek, ktorý ide večer spať, nemusel trápiť tým, čo bude zajtra jesť. Aj keď viem, že to je ťažko splniteľné, nádej však umiera posledná.

1. Ako inak, aj tento rok k nám zavítali naši malí noví prvcíkovia, ktorých si „privlastnila“ naša reholná sestricka Michaela (Mgr. Štefánia Dvorská).

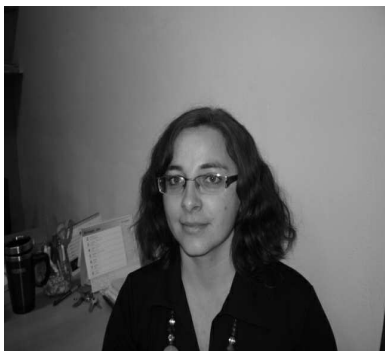
2. Ach, OSVIETILO NÁS! Nebojte sa, škola NEHORÍ! Na „vine“ sú NOVÉ OKNÁ.

3. Keď prišla pani učiteľka na hodinu povedala: „BUD SVETLO!!!“ A bolo svetlo. Pýtate sa: PRECO???. Pretože, keď to povedala, tak elektrikári mali natahané káble aj v našej škole. A MÁME NOVÚ ELEKTRIKU !!!!

4. A máme tu novú možnosť. Novú rubriku v našom časopise, ktorá sa volá: **ODKAZY OD NÁS PRE VÁS, ALEBO OD VÁS PRE NÁS**, takže môžete písať listové SMS, alebo MMS, ktoré môžete vhodiť do krabice, ktorú nájdete pri našej školskej kaplnke. —BJ—DŠ—

Tentokrát sme sa opýtali našej pani učiteľky slovenského jazyka a hudobnej výchovy
MGR. JANKY REGULYOVEJ

1. Aká zmena na našej škole sa Vám páči?

Myslím si, že našej škole veľmi prospela vnútorná rekonštrukcia. Človeku sa oveľa lepšie pracuje v príjemnom prostredí a ešte ak má navyše modernú techniku a samozrejme žiakov, ktorí majú o niečo záujem.

2. Ktorú krajinu vo svete by ste najradšej navštívili a prečo?

Chcela by som navštíviť Japonsko. Táto krajina má totiž úplne inú kultúru, mentalitu a celkový spôsob života.

3. Aký najväčší trapas v živote ste zažili?

Neviem, či je to najväčší trapas môjho života, ale dobre si to pamätám, keď som sa ako 20-ročná vysokoškoláčka „natiahla“ aká som bola dlhá na šmykľavom chodníku pred autobusovou zastávkou s asi 20-timi čakajúcimi študentami.

4. V ktorej časti Slovenska by ste chceli žiť a prečo?

Ja som spokojná na strednom Slovensku.

Máme tu hory, roviny aj jazerá a vlastne všetko, čo potrebujem.

5. A na záver tri naj:

NAJ – VYUČOVACÍ PREDMET, keď ste boli žiačkou –
Prírodopis (biológia), pretože vždy som chcela byť
lekárkou.

NAJ – JEDLO – Zemiakové placky.

NAJ – DEŇ V TÝŽDNI – Štvrtok, pretože už len jeden deň
v práci!!!

Za rozhovor ďakujeme.

–LG–FG–

Mladí duchom

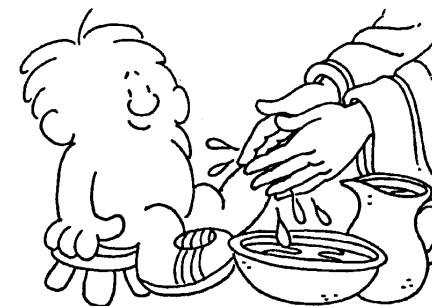
**Starká moja, starký môj,
veľmi Vás mám rád,
chcem Vám dať dnes darček
svoj,
som Váš malý kamarát.**

**Vážim si ja Vaše ruky,
veľa pre mňa spravili,
prežili ste veľké muky,
na poli ste robili.**

**Hoci ste už veľmi starí,
ale mladí duchom ste,
srdce Vám vždy láskou horí,
keď ma zase vidíte.**

Redakčná rada časopisu Kmeťovček

ROZPRÁVOČKA

JESENNÁ ROZPRÁVKA

Bol veterný jesenný deň a ježko Jožko sa práve vracal zo školy. Ešte stále sa uškŕňal nad tým, ako sa mu podarilo presvedčiť zajka Hopka, že Slovensko je malý ostrovček v Tichom oceáne, Antarktída je lochneská príšera, ktorá ako prvá prišla na to, že Zem je guľatá, od prekvapenia zmeravela a zamrzla na Južnom póle. Ježko Jožko bol tretiak a veľmi známy huncút. Vravelo sa, že by dokázal presvedčiť ryby, aby lietali a kone, aby chodili po dvoch. Práve rozmýšľal, čo by ešte stihol vyvieť, kým príde domov, keď ho dobehol medvedík Macko.

„Ahoj, Jožko! Čo budeš robiť poobede?“ spýtal sa ho Macko.

„Ešte neviem. A ty?“

„My ideme s Hopkom púšťať šarkana na Lúčku. Nechceš ísť s nami?“

„Prečo nie? Ale najprv si spravím domáce úlohy, inak ma mama nepustí.“ „Dobre, stretneme sa na Lúčke. Ahoj!“ rozlúčil sa Macko.

Keď prišiel ježko Jožko na Lúčku, jeho kamaráti tam už boli. Každý z nich mal veľkého šarkana. Mackov šarkan sa podobal na draka a Hopkov na leva. Ježkov šarkan pripomínal nejakého dravého vtáka.

„Ale, ale, ktože to k nám zavítal?“ uškŕňal sa Hopko.

„Svetoznámy letec, ježko Jožko a jeho úžasný lietajúci sokol.“

Ježko Jožko sa nedal: „A nechýba ani najlepší bežec vesmíru, Hopko, ktorý uteká pred vlastným vycvičeným levom.“

Kamaráti sa rozosmiali a začali sa hrať so šarkanmi. Tu zrazu medvedík Macko vyhlásil: „Už ma to nebaví. Poďme si šarkanov púšťať ku zrúzu.“

„Máme to zakázané!“ odvetil zajko Hopko.

„Bojíš sa?“ zagánil na neho Jožko.

„Nebojím! A hneď vám to dokážem!“ povedal zajko Hopko a prvý vykročil k zrúzu. Macko a Jožko za ním.

Na zrúze fúkal silný vietor. Ježko Jožko zvolal: „To bude nádhera!“ a hneď aj vypustil svojho šarkana. Sokol vzlietol, lanko sa naplo a milý Jožko sa vznášal vo vzduchu. Keď si to jeho kamaráti všimli, začali kričať a snažili sa ho dočiahnuť. Ale darmo sa snažili, ježko už bol priveľmi vysoko.

„Pomóóó!!“ kričal ježko z plných pľúc, ale zbytočne. Nebol tam nikto, kto by mu dokázal pomôcť. Zajko Hopko bežal po pomoc a medvedík Macko bežal za ním. Malý ježko zúfalo rozmýšľal, kde ho ten vietor asi odfúkne, keď tu sa zrazu rozoznalo krajinou: „Pomóóó!“ a vzápätí ním trhlo. Šarkan sa zachytil na strome. Ježko si vydýchol. Myslel si: „Ale ako dole?“

Našťastie v diaľke zbadal, ako sa k nemu blížila jeho rodičia s Hopkom. Len to ho trápilo, čo im má povedať. Keď rodičia prišli, tak ho bez slova zložili a zobrali domov. Až doma prišiel na to, ako veľmi sa o neho rodičia museli báť. Najväčším trestom pre neho bol veľký smútok mamičky a otecka. Po čase sa na túto príhodu zabudlo a zo všetkých zvieratiek sa stala jedna veľká lesná rodinka.

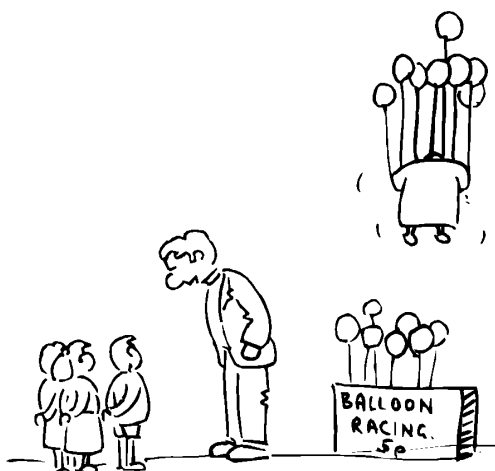

!!! POZOR !!! POZOR !!! POZ

SÚTAŽ PRE ŽIAKOV PRVÉHO STUPNA !!!

Nakresli pre ježka Jožka nového šarkana. Svoj obrázok spolu so svojim menom a priezviskom vlož do krabice, ktorú nájdeš pri školskej kaplnke a možno práve na teba sa usmeje šťastie pri žrebovaní a dostaneš malú, ale peknú odmenu. Všetko to musíš stihnúť do 10. decembra 2009.

Príjemné kreslenie a malovanie!

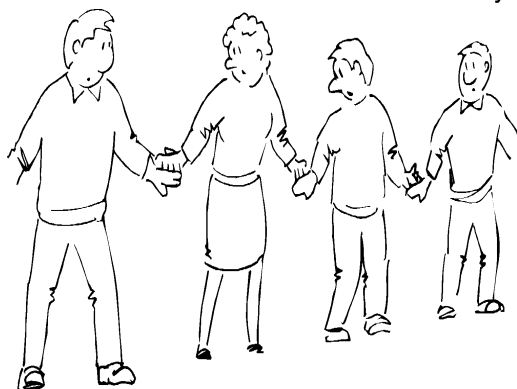
Manželka oznamuje manželovi:
„Idem na 5 minút k susedke,
tak nezabudni každú

Děti, neviděly jste paní katechetku?

Viete, co urobí šéf, keď sa cíti osamelo? Zvolá poradu.

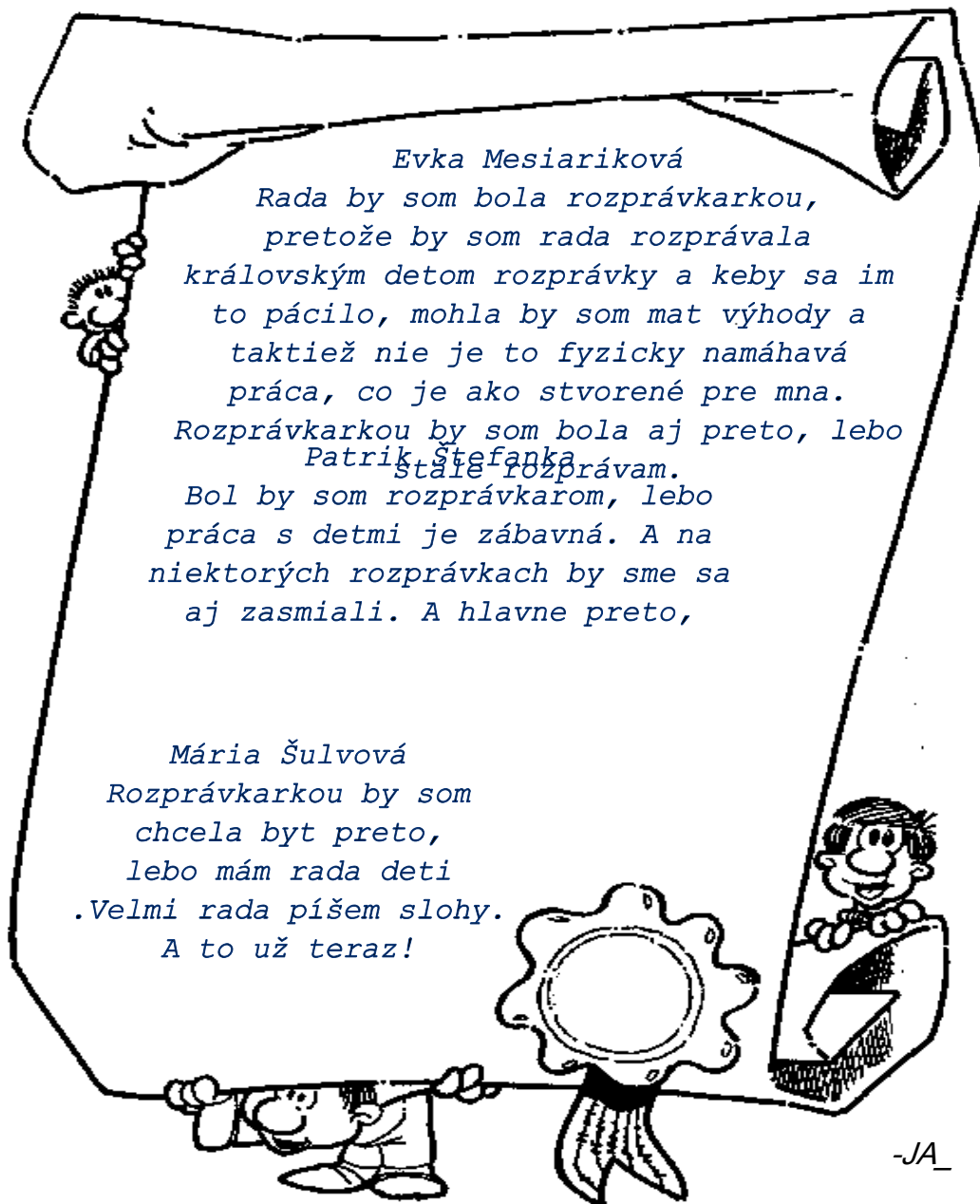
„... a vezte s sebou i partnery, ktorí jinak na bohoslužby nechodí ...”

Když nějaký vtipálek použil sekundové lepidlo, stala se píseň "Spoj nás v jedno Pane" realitou.

Co vznikne skřížením cukrára a astronóma? Orion.
Vaša cokoládová hviezda.

(Alebo ... ako a čo sme napísali u ôsmačov)

Evka Mesiariková
Rada by som bola rozprávarkou, pretože by som rada rozprávala kráľovským deťom rozprávky a keby sa im to pácilo, mohla by som mať výhody a taktiež nie je to fyzicky namáhavá práca, čo je ako stvorené pre mňa. Rozprávarkou by som bola aj preto, lebo ^{Patrik Štefanka} stále rozprávam. Bol by som rozprávkarom, lebo práca s deťmi je zábavná. A na niektorých rozprávkach by sme sa aj zasmiali. A hlavne preto,

Mária Šulvová
Rozprávarkou by som chcela byť preto, lebo mám rada deti. Veľmi rada píšem slohy. A to už teraz!